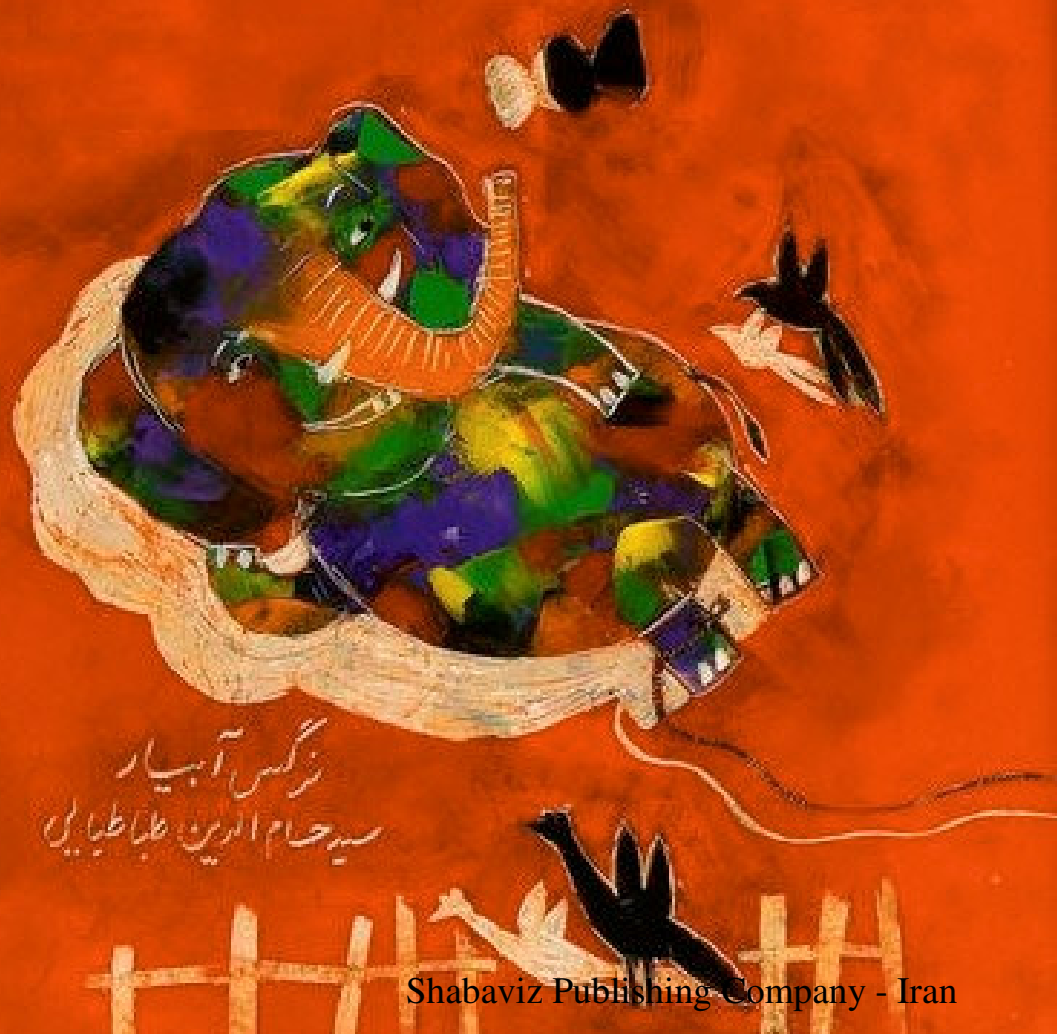

היה היה פעם...

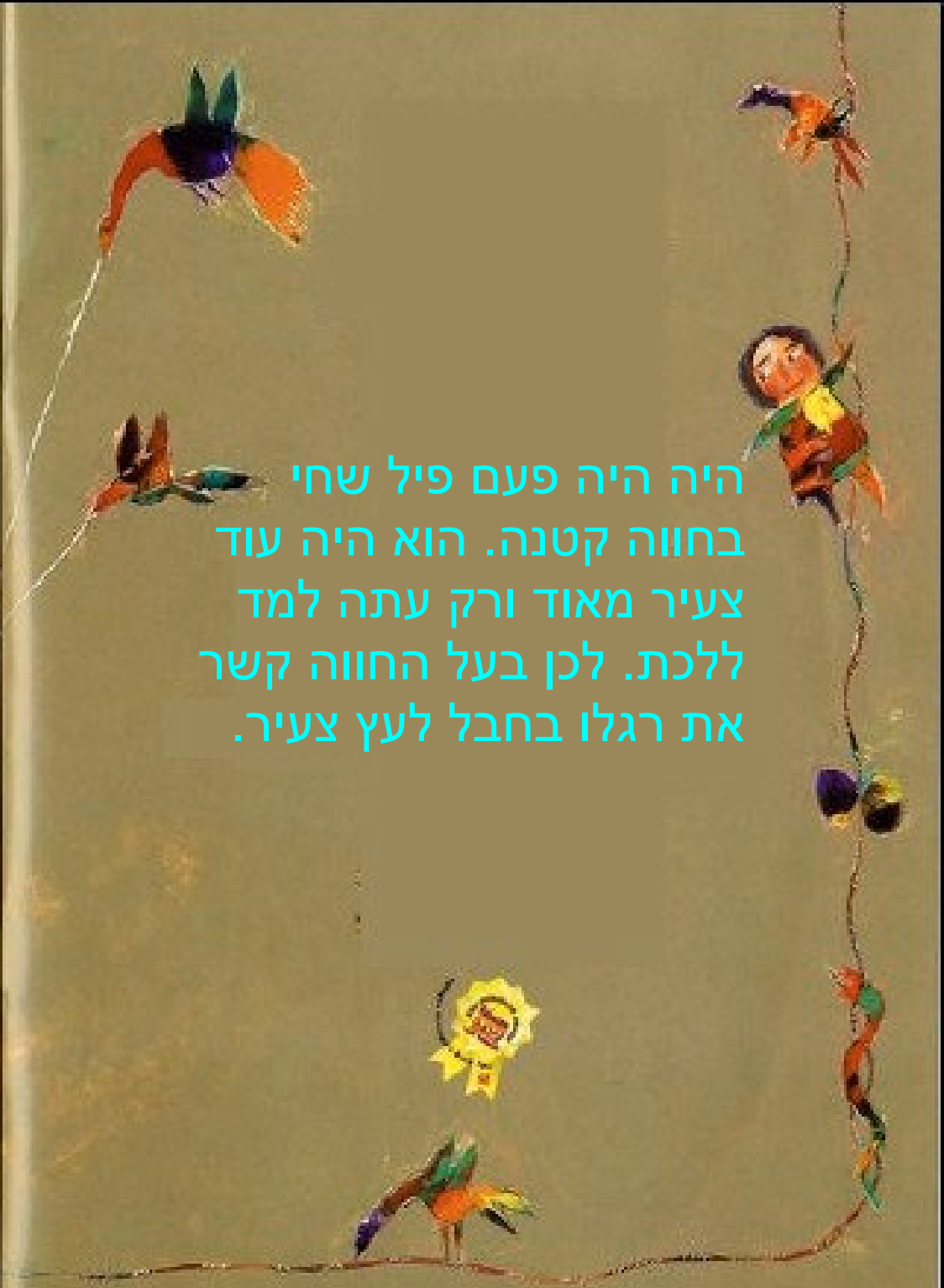
סיפור - נרג'ד אבייר
ציורים - סייד הסמודין טאבטבי

زرگس آبیار
سیدحام الدین طباطبایی

היה היה פעם פיל שחי
בחוזה קטנה. הוא היה עוד
צעיר מאוד ורק עתה למד
ללכת. לכן בעל החוזה קשר
את רגלו בחבל לעץ צעיר.

לא היה לו חשוב שהיה קשור
לעץ בחבל ארוך, אבל היה
בודד.

מדי יום קיבל הפיל התינוק אוכל
טעים וישן במקום נוח שהוכן
עבורו. הוא יכול היה ללכת
במעגל גדול סביב העץ הקטן
ולשחק.

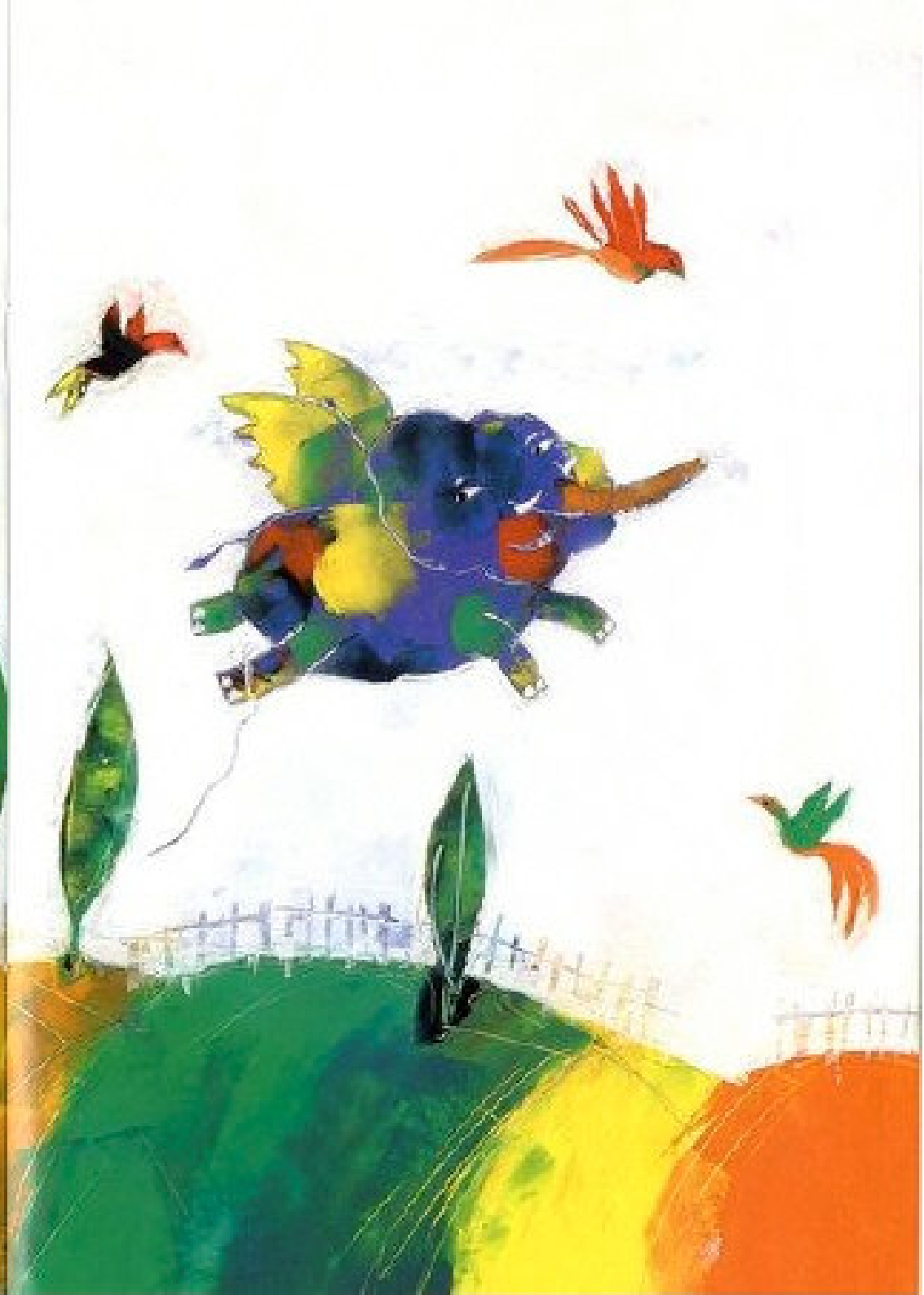

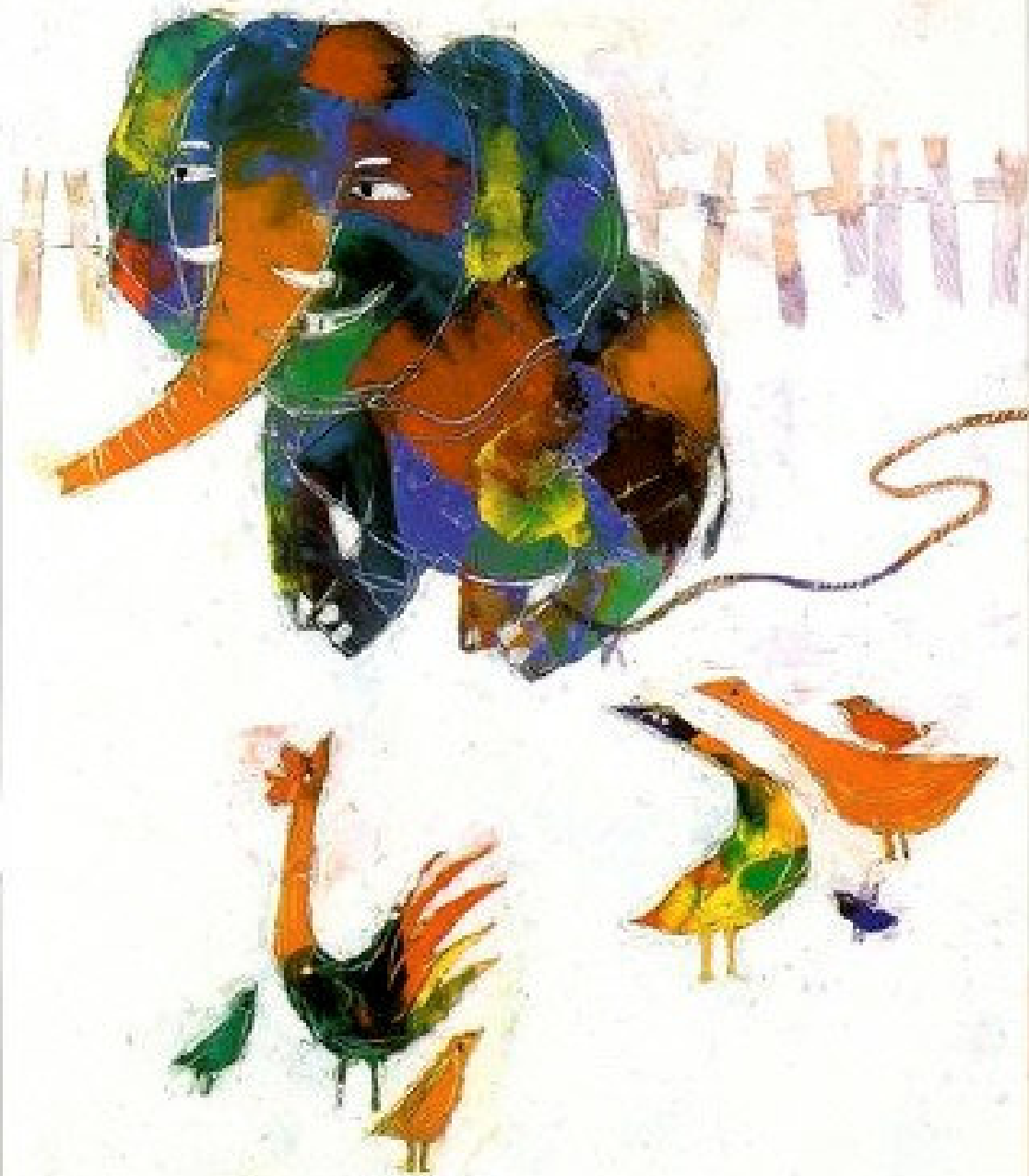
יום אחד הופיע פרפר יפה שהתיישב על
אוזנו של הפיל התינוק. הוא נעשה לחבר
המשחק של הפיל. הוא הופיע מדי יום
ושיחק עם הפיל התינוק ולפעמים סיפר לו
סיפורים על מקומות שראה במעוף שלו.
הפיל התינוק אהב לשמוע את הסיפורים
של הפרפר.
אבל יום אחד הפרפר נעלם פתאום ולא בא
יותר. כאילו שמיים פתחו את פיהם ובלעו
אותו.

הפיל התינוק הרגיש שוב בודד. הוא
רצה לחפש את חברו הפרפר וניסה
לקרוע את החבל, אך החבל היה חזק
מדי.

הפיל התינוק אמר לעצמו "לא. העץ
גדול מדי והחבל חזק מדי. אני רק פיל
תינוק ואינני יכול להלחם בהם."

עברו ימים והפיל היה בודד עדיין.
אבל יום אחד הרגיש שמישהו מנקר
את גבו. כשהביט, ראה ציפור
שמטיילת עליו.
הפיל התינוק שמח, כי היה לו עכשיו
שוב חבר למשחק.

כל יום באה הציפור וטיילה על
ראשו של הפיל. היא ניקרה
ודגדה את עורו, הוציאה אבק
מאוזניו וליטפה את הראש
הגדול בכנפיה.
והיא גם סיפרה לפיל התינוק
על הדרכים שעברה ועל דברים
שראתה. הפיל התינוק אהב
לשמע את הסיפורים.

אך יום אחד הציפור נעלמה בלי לומר
מילה.

הפעם הפיל החליט לרוץ אחרי הציפור
ולחפש אותה בכל מקום. הוא הכה
בגופו בעץ, משך את החבל בכל הכוח
וניסה לפתוח את הקשר בחדק שלו,
אך לא הצליח להשתחרר.

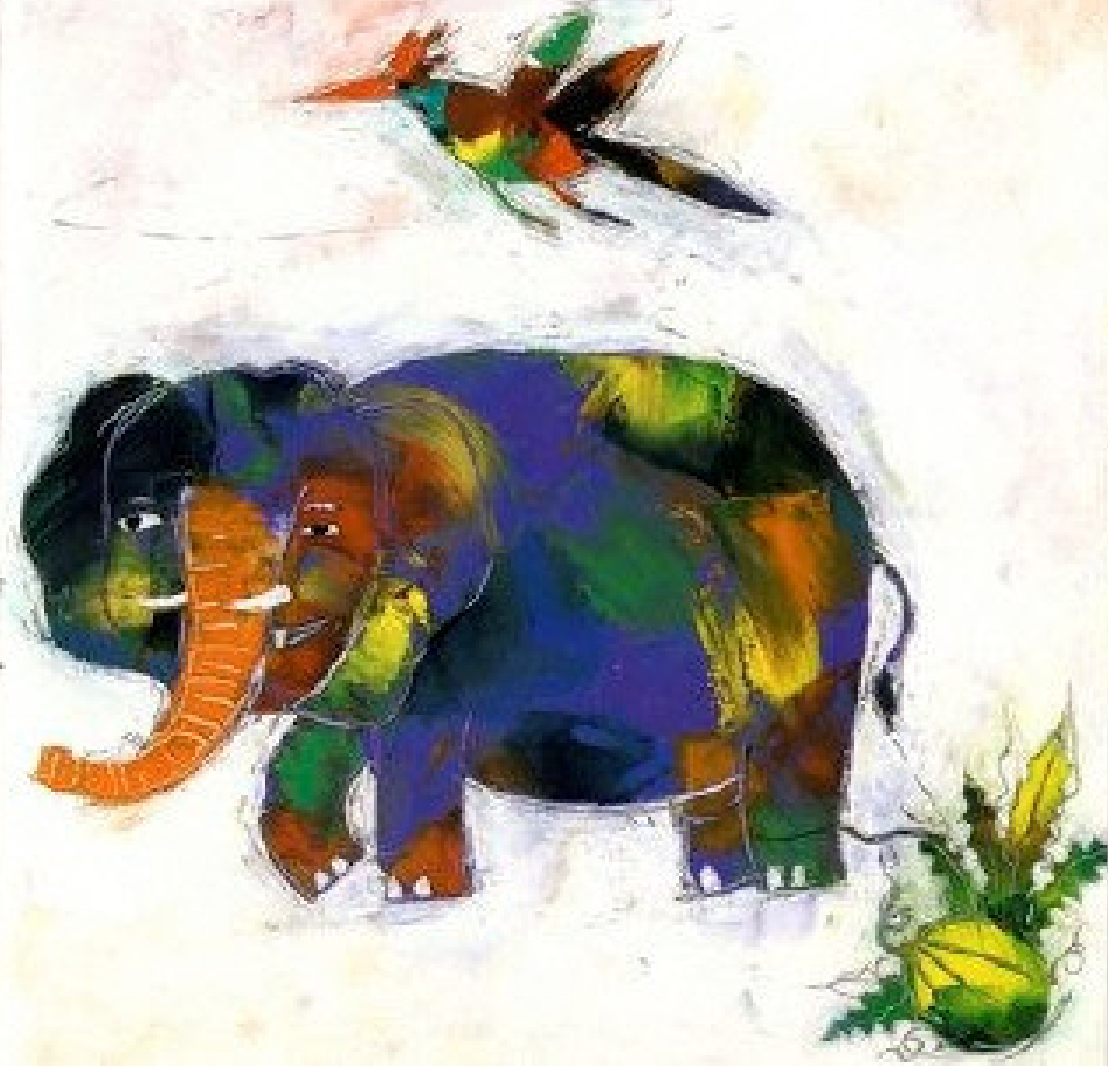
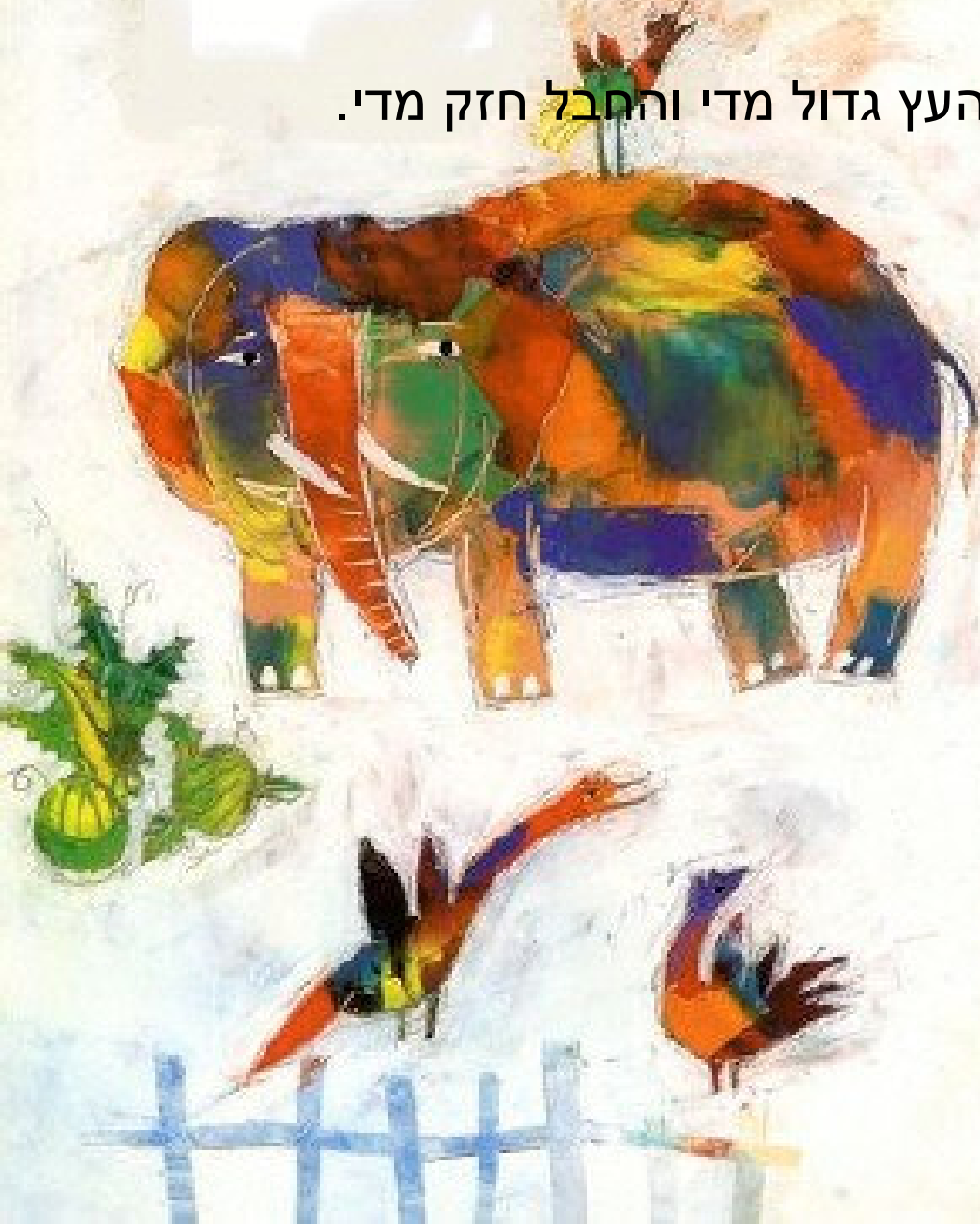

הוא התיישב בפינה ואמר לעצמו "זה בלתי
אפשרי. העץ גדול מדי והחבל חזק מדי. אני
רק פיל תינוק ואינני יכול להלחם בהם."
הפיל התינוק היה שוב בודד.

עברו ימים. הפיל גדל וגדל ונעשה גדול יותר מהעץ שאליו היה קשור. החבל שקשר אותו נראה כבר דק מאוד.

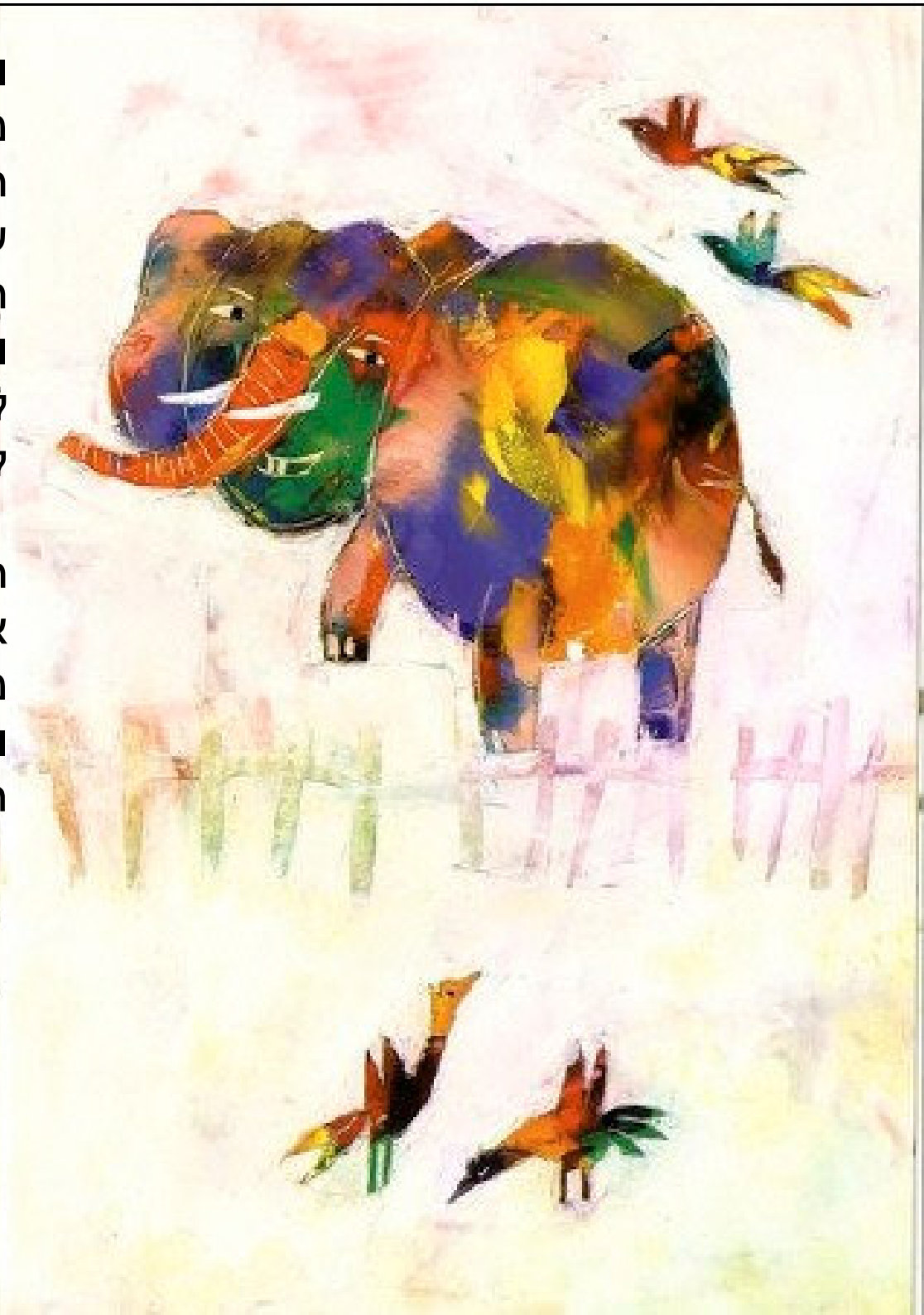
מדי פעם הופיעה גם ציפור חדשה, שליטפה אותו בכנפיה, שיחקה אתו והוא יכול היה לספר לה את מחשבות לבו. אך הוא לא נהנה מחברת הציפורים האלו. כל יום הוא נשכב תחת העץ והביט למרחק. כל יום הוא אמר שוב ושוב לעצמו "זה בלתי אפשרי. העץ גדול מדי והחבל חזק מדי. אני רק פיל תינוק ואינני יכול להלחם בהם."

יום אחד הוא ראה פיל אחר שעבר לא הרחק ממנו.

הפיל התינוק קרא לפיל הזר. זה נעצר והביט עליו. זמן מה הם הסתכלו כך זה על זה. הפיל התינוק שאל "אין לך שומר?" והפיל השני ענה "לא" ואחר כך הוסיף "אני חייב ללכת. תוכל לבוא אתי אם תרצה" והתחיל להתרחק.

הפיל התינוק, שכבר לא היה פיל תינוק בכלל אמר "לא, אינני יכול ללכת אתך, החבל חזק מדי..." והפיל השני אמר "אבל תוכל לקרוע אותו אם רק תרצה."

פיל התינוק הסתכל על החבל ועל העץ
ואמר "לא.. העץ גדול מדי והחבל חזק
מדי. אני רק פיל תינוק ואינני יכול ..."
ואז הביט שוב על הפיל השני שהתחיל
להתרחק.

והוא לא חיכה יותר. בתנופה חזקה עקר
את העץ מהאדמה, דרך על גדר החווה
ורץ אחרי הפיל הזר, כשהוא מושך את
העץ אחריו.